

Kto jest przedsiębiorcą ?

Szanowni Państwo,

wbrew pozorom odpowiedź na to pytanie nie jest taka oczywista. A jest to szczególnie istotne dla tych osób fizycznych, które samodzielnie prowadzą działalność gospodarczą.

Definicja działalności gospodarczej w przepisach prawa o swobodzie działalności gospodarczej akcentuje ciągły i zorganizowany charakter takiej działalności. Ale przedsiębiorcą w rozumieniu tej ustawy stajemy się dopiero wówczas, gdy dokonamy stosownej rejestracji w Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej. W przepisach podatkowych ustawodawca odnosi się do tej definicji, za wyjątkiem ustawy o podatku od towarów i usług (VAT), gdzie działalność musi mieć charakter zarobkowy i ciągły. Wskazane regulacje posługują się zbieżnymi definicjami, jednak działalność gospodarcza w rozumieniu ustawy o VAT ma charakter obiektywny. Niezależnie od tego, czy zarejestrowaliśmy się jako przedsiębiorcy, poprzez wykonywanie czynności w sposób ciągły stajemy się podatnikami tego podatku.

Problem z taką definicją w przepisach o VAT oznacza, że czynności każdej osoby fizycznej mogą stać się podstawą do ich opodatkowania ich tym podatkiem. Najczęściej korzystamy wówczas ze zwolnienia z podatku do kwoty rocznej sprzedaży w wysokości 150.000 zł. Ale co w sytuacji, gdy prowadzimy działalność gospodarczą i jednocześnie np. wynajmujemy "prywatnie" nieruchomości, korzystając ze stawki 8,5% ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych ? Czy sprzedaż w ramach działalności i najem powinniśmy łączyć ? Organy podatkowe ostatnio coraz częściej udzielają odpowiedzi twierdzącej na to pytanie.

W biuletynie wskazujemy, że takie łączenie będzie miało również swoje konsekwencje przy określeniu obowiązku stosowania kas fiskalnych. Osoby fizyczne, jeżeli dokonują czynności opodatkowanych, a rodzaj usług wskazuje na możliwość skorzystania ze zwolnienia ewidencjonowania na takiej kasie do kwoty 20.000 zł, mogą tą wartość szybko stracić ze względu na sprzedaż prowadzoną w ramach

W tym numerze:	
Czy wynajmując prywatnie nieruchomość musisz mieć kasę fiskalną?	<u>2</u>
Zmiany w przepisach prawa dotyczących dowozu pracowników	<u>3</u>
Czynsz za dzierżawę samochodu poza limitem kilometrówki	<u>4</u>
Sprawozdanie finansowe za 2014 r. – podstawowe zasady	<u>5</u>
O nas	<u>6</u>

swojej działalności. Oznacza to wówczas, że będą mieli obowiązek stosowania kasy fiskalnej przy świadczeniu innych usług, które dotychczas traktowali jako świadczenia nieobjęte ustawą o VAT.

W dwóch kolejnych artykułach wskazujemy na zmiany związane z możliwością zryczałtowanego opodatkowania wykorzystania samochodów służbowych do celów prywatnych przez pracowników. Mając na uwadze dotychczasowe zmiany związane z samochodami oraz prezentowane w tym biuletynie orzeczenie, warto się zastanowić, czy korzystanie przez pracodawcę z samochodów prywatnych pracowników nie jest lepszym rozwiązaniem. Dotyczy to w szczególności tych pojazdów, które zostały już zamortyzowane.

Na samym końcu piszemy o zbliżających się obowiązkach związanych z przygotowywaniem sprawozdań finansowych. W szczególności warto zwrócić uwagę na uproszczoną formę tych sprawozdań, która może być zastosowana do roku podatkowego kończącego się 31 grudnia 2014r.

Zapraszam do lektury.

dr Krzysztof Biernacki

Warto się zastanowić – nowe rozwiązania podatkowe

Czy wynajmując prywatnie nieruchomości musisz mieć kasę fiskalną?

Świadczenie usług najmu prywatnego, które najczęściej przybiera formę wynajmowania mieszkania osobom fizycznym, dokonywane w celach zarobkowych i w sposób ciągły nie musi oznaczać obowiązku instalowania kasy rejestrującej i ewidencjonowania przychodu za jej pomocą. Podatnik może uniknąć tego obowiązku poprzez m.in. nieosiąganie przychodów w określonym czasie i wysokości, odpowiednie dokumentowanie wykonanych usług oraz poprzez zastosowanie odpowiedniego sposobu przyjmowaniu należności.

Problem czy osoba fizyczna wynajmująca nieruchomości ma obowiązek instalowania kasy fiskalnej wynika głównie z definicji działalności gospodarczej i podatnika podatku VAT zawartej w ustawie o podatku od towarów i usług. Zgodnie z tą ustawą podatnikami tego podatku są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą bez względu na cel lub rezultat takiej działalności. Natomiast pojęcie działalności gospodarczej obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym podmiotów pozyskujących zasoby naturalne oraz rolników, a także działalność osób wykonujących wolne zawody. Taka konstrukcja definicji działalności gospodarczej powoduje, że w niektórych przypadkach osoby wykorzystujące dla celów zarobkowych majątek niezwiązany z działalnością gospodarczą działalność taką, w myśl ustawy o VAT, wykonują. Chodzi tutaj o wykorzystywanie towarów lub wartości niematerialnych i prawnych w sposób ciągły dla celów zarobkowych. Jeśli bowiem mieszkanie zostanie wynajęte przez osobę nieprowadzącą działalności gospodarczej na dłuższy okres lub też zamiarem wynajmującego będzie wielokrotne wynajmowanie tego lokalu, należy uznać, że dochodzi do wykorzystywania lokalu w sposób ciągły dla celów zarobkowych. To z kolei oznacza wykonywanie działalności

gospodarczej w rozumieniu VAT. W takim wypadku wynajmujący lokal jest podatnikiem VAT. Należy jednak wskazać, że nie każdy podmiot prowadzący działalność jest zobowiązany do rozliczania VAT. Obowiązuje bowiem zwolnienie podmiotowe uzależnione od wysokości przychodu (art. 113 ust. 1 UoVAT) oraz przedmiotowe – tj. świadczenie usług w zakresie wynajmowania lub wydzierżawiania nieruchomości o charakterze mieszkalnym lub części nieruchomości, na własny rachunek, wyłącznie na cele mieszkaniowe (art. 43 ust. 1 pkt 36 UoVAT).

Jeżeli natomiast chodzi o obowiązek instalacji kasy fiskalnej należy mieć na uwadze, że zgodnie z art. 111 UoVAT podatnicy dokonujący sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych są obowiązani prowadzić ewidencję obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących. Oznacza to, że, przykładowo, osoba fizyczna oddająca w najem mieszkanie przy założeniu, że najem ten ma charakter ciągły i dokonywany jest w celach zarobkowych innej osobie fizycznej bądź rolnikowi ryczałtowo, podlega obowiązkowi, o którym mowa powyżej.

W przypadku świadczenia usług najmu przez osoby fizyczne, które w myśl wskazanej powyżej definicji mogą być uznane za osoby prowadzące działalność gospodarczą, obowiązek rejestracji uzyskanego przychodu za pomocą kasy rejestrującej uzależniony będzie od dwóch czynników. Po pierwsze od wartości uzyskanego przychodu, a po drugie od sposobu jego dokumentacji.

Jeżeli obrót zrealizowany na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych nie przekroczył w poprzednim roku podatkowym kwoty 20 000 zł, a w przypadku podatników rozpoczynających w poprzednim roku podatkowym dostawę towarów lub świadczenie

usług na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych jeżeli obrót z tego tytułu nie przekroczył, w proporcji do okresu wykonywania tych czynności w poprzednim roku podatkowym, kwoty 20 000 zł, wynajmujący nie będzie miał obowiązku rejestracji obrotu za pomocą kasy rejestrującej. Taka sama sytuacja będzie miała miejsce u podatników, którzy rozpoczęli po 31 grudnia 2014 r. wynajem mieszkania na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych, jeżeli przewidywany przez podatnika obrót z tego tytułu nie przekroczy, w proporcji do okresu wykonywania tych czynności w danym roku podatkowym, kwoty 20 000 zł.

Ważnym zwolnieniem jest poz. 26 załącznika rozporządzenia w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących, zgodnie z którym zwalnia się z omawianego obowiązku wynajem i usługi zarządzania nieruchomościami własnymi lub dzierżawionymi. Zwolnienie to nie ma charakteru bezwzględniego. Znajdzie ono zastosowanie wtedy, gdy świadczenie tych usług w całości zostanie udokumentowane fakturami.

Innym rozwiązaniem jest zwolnienie określone w poz. 38 załącznika nr 1 do rozporządzenia. Zgodnie z nim będzie możliwe nieewidencjonowanie przychodu za pomocą kasy rejestrującej, jeżeli świadczący usługę otrzyma w całości zapłatę za wykonaną czynność za pośrednictwem poczty, banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej (odpowiednio na rachunek bankowy podatnika lub na rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem), a z ewidencji i dowodów dokumentujących zapłatę jednoznacznie wynikać będzie, jakiej konkretnie czynności dotyczyła (bez obowiązku pilnowania limitu osiągniętego przychodu oraz obowiązku fakturowania sprzedaży).

Co nowego w podatkach w 2015r.

Zmiany w przepisach prawa dotyczących dowozu pracowników

Często pracodawcy zapewniają swoim pracownikom dojazd do miejsca pracy m.in. autobusem czy busem. Dotyczy to w szczególności zakładów pracy oddalonych od miast. Do tej pory pracodawcy mieli problem aby prawidłowo kwalifikować poniesione wydatki tzn. czy w takim przypadku po stronie pracownika powstaje przychód od opodatkowania czy też nie.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (UoPIT) za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy uważa się wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

W wydawanych dotychczas interpretacjach organy podatkowe uznawały, że wartość nieodpłatnego świadczenia otrzymanego przez pracownika w postaci zapewnienia dowozu do i z pracy stanowi przy-

chód pracownika. Stanowisko takie zajął przykładowo Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie w interpretacji z 1 marca 2012 r., sygn. IPPB4/415-932/11-2/MP. Co więcej, organy podatkowe uznawały, że nawet w sytuacji gdy pracodawca rozlicza się z przewoźnikiem ryczałtowo, tj. gdy brak jest możliwości ewidencji przejazdów poszczególnych osób, po stronie pracownika powstaje przychód.

Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu w interpretacji z 15 lutego 2013 r., sygn. ILPB1/415-1095/12-2/TW stwierdził, że: *ryczałtowy sposób rozliczenia usługi z przewoźnikiem nie może być podstawą odstąpienia od ustalenia przychodu po stronie pracownika. Pracodawca (...) doskonale wie, komu udziela świadczenia w postaci dowozu do pracy i z pracy. W tym stanie rzeczy ewentualne trudności towarzyszące indywidualizacji świadczeń na rzecz poszczególnych pracowników (...) mają charakter drugorzędny i nie mogą wpływać na byt i zakres obowiązku podatkowego.*

W orzecznictwie sądów administracyjnych można było natomiast spotkać odmienne – korzystniejsze dla pracowników i pracodawców – podejście, ale niestety w jednym z najnowszych orzeczeń dotyczących tej kwestii Naczelny Sąd Administracyjny przychylił się do stanowiska organów podatkowych. Chodzi o wyrok z 20 listopada 2014 r., sygn. II FSK 2771/14.

Mając na uwadze powyższe roz-

bieżności w stanowiskach organów podatkowych ustawodawca zdecydował się zmienić przepisy ustawy o PIT i rozszerzyć katalog zwolnień przedmiotowych. Zgodnie z obowiązującym od 1 stycznia 2015 r. artykułem 21 ust. 1 pkt 14a UoPIT wolna od podatku jest wartość świadczenia otrzymanego przez pracownika z tytułu organizowanego przez pracodawcę dowozu pracowników autobusem w rozumieniu art. 2 pkt 41 ustawy z 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

W uzasadnieniu do nowelizacji wskazano, że organizowanie bezpłatnego dowozu pracownika do zakładu pracy przez pracodawcę wiąże się z koniecznością prowadzenia ewidencji dla celów ustalenia przychodów poszczególnych pracowników z tego tytułu.

Ze względu na skomplikowany charakter rozliczeń przedsiębiorcy niejednokrotnie nie wykazują tego typu działań. Aby uprościć system rozliczeń w tym zakresie oraz w celu promocji zatrudnienia osób bezrobotnych, mieszkających na terenach gmin o szczególnym zagrożeniu wysokim bezrobociem strukturalnym albo gmin zagrożonych recesją i degradacją społeczną, wprowadza się zwolnienie z podatku dochodowego wartości świadczenia otrzymanego przez pracownika z tytułu organizowanego przez pracodawcę dowozu do zakładu pracy transportem zbiorowym (autobusem, busem).

NSA wymyślił – kontrowersyjne wyroki sądów

Czynsz za dzierżawę samochodu poza limitem kilometrówki

„ W przedmiotowej sprawie fiskus uznał zatem, że spółka zawyżyła koszty uzyskania przychodów na skutek bezzasadnego zaliczenia do nich wydatków związanych z użytkowaniem samochodu osobowego. Ustalił jej więc z tego tytułu zobowiązanie w CIT”.

Ponoszone przez podatnika koszty czynszu z tytułu dzierżawy samochodu osobowego, jako niemieszczące się w pojęciu „kosztów używania”, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 51 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, powinny być kwalifikowane na zasadach ogólnych określonych w art. 15 ust. 1 tej ustawy, z wyłączeniem limitu określonego w art. 16 ust. 1 pkt 51 – orzekł Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 stycznia 2015 r. o sygn. akt II FSK 3026/12.

Stan faktyczny sprawy - zaskarżoną decyzją z 20 kwietnia 2012 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi utrzymał w mocy decyzję Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej z 29 grudnia 2011 r. określającą stronie skarżącej zobowiązanie podatkowe w podatku od osób prawnych za 2009 r. W uzasadnieniu organ odwoławczy wskazał, że spółka zawyżyła koszty uzyskania przychodów (KUP) na skutek bezzasadnego zaliczenia do nich wydatków związanych z użytkowaniem samochodu osobowego. W ocenie organów podatkowych zawarta przez spółkę umowa dzierżawy nie spełniała warunków umowy leasingu

w rozumieniu art. 17a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, dlatego zdaniem organu odwoławczego, aby spółka miała prawo do zaliczenia do kosztów podatkowych ww. wydatków, zawarta przez skarżącą umowa dzierżawy samochodu osobowego musiałaby być umowa leasingu w rozumieniu prawa podatkowego. W przedmiotowej sprawie fiskus uznał zatem, że spółka zawyżyła koszty uzyskania przychodów na skutek bezzasadnego zaliczenia do nich wydatków związanych z użytkowaniem samochodu osobowego. Ustalił jej więc z tego tytułu zobowiązanie w CIT.

Sprawa trafiła do WSA w Łodzi. Zdaniem sądu I instancji skutki podatkowe umowy należało oceniać nie w perspektywie przepisów o leasingu tylko w kontekście art. 16 ust. 1 pkt 51 ustawy o CIT, z którego wynika, że podatnik może zaliczyć do KUP wydatki związane z użytkowaniem cudzego samochodu, lecz uprawnienie to jest ograniczone tj. do iloczynu przejechanych kilometrów i stawki wynikającej z odrębnych przepisów oraz uzależnione od prowadzenia ewidencji przebiegu pojazdu. Spółka natomiast nie przedstawiła ewidencji przebiegu pojazdu. Według sądu spółka nie miała prawa zaliczyć do kosztów uiszczonego przez siebie czynszu dzierżawnego oraz udokumentowanych fakturami kosztów eksploatacji samochodu.

Sprawę ostatecznie rozpatrzył NSA. Według sądu kasacyjnego WSA niesłusznie ograniczył się jedynie do stwierdzenia, że skoro skutki podatkowe umowy dzierżawy

wy należało ocenić w kontekście art. 16 ust. 1 pkt 51 ustawy o CIT, to *a contrario* z tego przepisu podatnik wszelkie wydatki związane z tą umową, w tym dotyczące używania samochodu, po spełnieniu warunków w tym przepisie wskazanych, może zaliczyć do KUP wyłącznie do wysokości iloczynu przejechanych kilometrów i stawki wynikającej z odrębnych przepisów. WSA nie rozważył jednak tego, co należy rozumieć pod pojęciem „z tytułu kosztów używania”. A według sądu kosztami z tytułu używania samochodu osobowego są wszelkiego rodzaju wydatki na eksploatację (używanie) samochodu osobowego. Nie jest nim natomiast czynsz dzierżawny, który jest wydatkiem ponoszonym na uzyskanie tytułu prawnego, umożliwiającego używanie (korzystanie z) samochodu.

Należało zatem przyjąć, że ponoszone przez podatnika koszty czynszu z tytułu dzierżawy samochodu osobowego, jako niemieszczące się w pojęciu „kosztów używania”, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 51 ustawy o CIT, powinny być kwalifikowane na zasadach ogólnych z wyłączeniem limitu.

„ (...) według sądu kosztami z tytułu używania samochodu osobowego są wszelkiego rodzaju wydatki na eksploatację (używanie) samochodu osobowego. Nie jest nim natomiast czynsz dzierżawny, który jest wydatkiem ponoszonym na uzyskanie tytułu prawnego, umożliwiającego używanie (korzystanie z) samochodu”.

O czym warto pamiętać

Sprawozdanie finansowe za 2014 r. – podstawowe zasady

Ustawa o rachunkowości wprowadza kilka istotnych zasad odnośnie sporządzania sprawozdań finansowych oraz sprawozdań z działalności jednostki. Przede wszystkim wskazuje, że sporządza się je w języku polskim i w walucie polskiej oraz na dzień zamknięcia ksiąg rachunkowych, a także na inny dzień bilansowy.

Przypomnieć należy, że sprawozdanie finansowe składa się z:

1. bilansu,
2. rachunku zysków i strat,
- informacji dodatkowej, obejmującej wprowadzenie do sprawozdania finansowego oraz dodatkowe informacje i objaśnienia.

Ponadto sprawozdanie finansowe podlegające corocznemu badaniu przez biegłego rewidenta obejmuje dodatkowo zestawienie zmian w kapitale (funduszu) własnym, a w przypadku funduszy inwestycyjnych – zestawienie zmian w aktywach netto oraz rachunek przepływów pieniężnych.

- Zgodnie z ustawą o rachunkowości sprawozdanie finansowe oraz sprawozdanie z działalności jednostki sporządza się w języku polskim i w walucie polskiej. Dane liczbowe można wykazywać w zaokrągleniu do tysięcy złotych,

ale tylko w sytuacji, jeżeli nie zniekształca to obrazu jednostki zawartego w sprawozdaniu finansowym oraz w sprawozdaniu z działalności.

- Sprawozdanie finansowe sporządza się na dzień zamknięcia ksiąg rachunkowych, a także na inny dzień bilansowy. Sprawozdanie finansowe musi zostać sporządzone nie później niż w ciągu 3 miesięcy od dnia bilansowego.

- Bilans - co do zasady w bilansie wykazuje się stany aktywów i pasywów na dzień kończący bieżący i poprzedni rok obrotowy.

- Rachunek zysków i strat oraz informacja dodatkowa - wykazuje się w nim oddzielnie przychody, koszty, zyski i straty oraz obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego za bieżący i poprzedni rok obrotowy.

Informacja dodatkowa powinna natomiast zawierać istotne dane i objaśnienia niezbędne do tego, aby sprawozdanie finansowe odpowiadało wszystkim warunkom wynikającym z ustawy.

W szczególności powinna zatem obejmować:

- wprowadzenie do sprawozdania finansowego, zawierające opis przyjętych zasad (polityki) rachunkowości, w tym metod wyceny i sporządzenia sprawozdania finansowego w zakresie, w jakim ustawa pozostawia jednostce prawo wyboru, oraz przedstawienie przyczyn i skutków ich ewentualnych zmian w stosunku do roku poprzedzającego,

- dodatkowe informacje i objaśnienia:

* do pozycji bilansu, rachunku zysków i strat, zestawienia zmian w kapitale (funduszu) własnym oraz rachunku przepływów pieniężnych za okresy sprawozdawcze objęte sprawozdaniem finansowym,

* proponowany podział zysku lub pokrycia straty,

* podstawowe informacje dotyczące pracowników i organów jednostki,

* inne istotne informacje dla zrozumienia sprawozdania finansowego.

- Sprawozdanie z działalności jednostki - powinno obejmować istotne informacje o stanie majątkowym i sytuacji finansowej, w tym ocenę uzyskiwanych efektów oraz wskazanie czynników ryzyka i opis zagrożeń, a w szczególności informacje o:

1. zdarzeniach istotnie wpływających na działalność jednostki, jakie nastąpiły w roku obrotowym, a także po jego zakończeniu, do dnia zatwierdzenia sprawozdania finansowego,
- przewidywanym rozwoju jednostki,
3. ważniejszych osiągnięciach w dziedzinie badań i rozwoju,
4. aktualnej i przewidywanej sytuacji finansowej,
5. nabyciu udziałów (akcji) własnych, a w szczególności celu ich nabycia, liczbie i wartości nominalnej, ze wskazaniem, jaką część kapitału zakładowego reprezentują, cenie nabycia oraz cenie sprzedaży tych udziałów (akcji) w przypadku ich zbycia,
- posiadanych przez jednostkę oddziałach (zakładach),
7. instrumentach finansowych w zakresie ryzyka: zmiany cen, kredytowego, istotnych zakłóceń przepływów środków pieniężnych oraz utraty płynności finansowej, na jakie narażona jest jednostka,

O czym warto pamiętać

Sprawozdanie finansowe za 2014 r. – podstawowe zasady cd.

a także przyjętych przez jednostkę celach i metodach zarządzania ryzykiem finansowym, łącznie z metodami zabezpieczenia istotnych rodzajów planowanych transakcji, dla których stosowana jest rachunkowość zabezpieczeń, stosowaniu zasad ładu korporacyjnego w przypadku jednostek, których papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na jednym z rynków regulowanych Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Sprawozdanie z działalności jednostki powinno również obejmować – o ile jest to istotne dla oceny sytuacji jednostki – wskaźniki finansowe i niefinansowe, łącznie z informacjami dotyczącymi zagadnień środowiska naturalnego i zatrudnienia, a także dodatkowe wyjaśnienia do kwot wykazanych w sprawozdaniu finansowym.

Ponadto powinno być ono sporządzone do dnia odbycia się zwyczajnego zgromadzenia wspólników (lub zwyczajnego walnego zgromadzenia akcjonariuszy), które powinno mieć miejsce w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku obrotowego.

- Uprozczone sprawozdanie finansowe - jednostka, która w roku obrotowym, za który sporządza

sprawozdanie finansowe, oraz w roku poprzedzającym ten rok obrotowy nie osiągnęła dwóch z następujących trzech wielkości tj. średnioroczne zatrudnienie w przeliczeniu na pełne etaty wyniosło nie więcej niż 50 osób, suma aktywów bilansu na koniec roku obrotowego w walucie polskiej nie przekroczyła równowartości 2 000 000 euro, przychody netto ze sprzedaży produktów i towarów oraz operacji finansowych w walucie polskiej nie przekroczyły równowartości 4 000 000 euro, może sporządzić sprawozdanie finansowe w formie uproszczonej, wykazując informacje w zakresie ustalonym w załączniku nr 1 literami i cyframi rzymskimi.

- Sprawozdania finansowe jednostek mikro - we wrześniu 2014 r.

weszły w życie przepisy dotyczące sprawozdań finansowych jednostek mikro.

Jednostki te mogą, ale nie muszą, po spełnieniu pewnych warunków sporządzać prostsze sprawozdania finansowe. Zakres obowiązujący jednostki mikro jest określony w załączniku nr 4 ustawy o rachunkowości.

- Podpisanie sprawozdania - zgodnie z art. 52 ust. 2 ustawy o rachunkowości sprawozdanie finansowe podpisują – podając zarazem datę podpisu – osoba, której powierzono prowadzenie ksiąg rachunkowych, i kierownik jednostki, a jeżeli jednostką kieruje organ wieloosobowy – wszyscy członkowie tego organu.

Kim jesteśmy

Kancelaria świadczy usługi szeroko pojętego doradztwa dla przedsiębiorców od 2004 roku. W dotychczasowym okresie współpracowała przy świadczeniu usług doradztwa podatkowego również na rzecz klientów międzynarodowych. Obecnie Kancelaria specjalizuje się w doradztwie podatkowym i prawnym związa-

nym z przekształceniami przedsiębiorstw oraz tworzeniem tzw. planów sukcesji. Złożoność transakcji narzuca konieczność świadczenia tzw. doradztwa zintegrowanego, które obejmuje pomoc zarówno doradcy podatkowego, jak również radcy prawnego, doradcy finansowego oraz biegłego rewidenta.

biuro@kancelaria-initium.pl

www.kancelaria-initium.pl